Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

21. november 2019*

Eelotsusetaotlus – Disainilahendused – Määrus (EÜ) nr 6/2002 – Artikli 90 lõige 1 – Ajutised meetmed ja kaitsemeetmed – Liikmesriigi esimese astme kohtute pädevus – Selles sättes osutatud kohtute ainupädevus

Kohtuasjas C-678/18,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Hoge Raad der Nederlandeni (Madalmaade kõrgeim kohus) 2. novembri 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 5. novembril 2018, menetluses

Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president M. Vilaras (ettekandja), kohtunikud S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe ja N. Piçarra,

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, esindaja: R. van Peursem,

– Madalmaade valitsus, esindajad: C.S. Schillemans ja M. Bulterman,

– Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier ja A. Nijenhuis,

olles 18. septembri 2019. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142) artikli 90 lõiget 1.

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

2 Taotlus on esitatud kassatsioonimenetluses, mis on algatatud Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlandeni (Madalmaade kõrgeima kohtu juures asuv peaprokurör, edaspidi „peaprokurör“) õiguspärasuse huvides esitatud kassatsioonkaebuse alusel Rechtbank Amsterdami (Amsterdami esimese astme kohus, Madalmaad) ajutisi meetmeid kohaldava kohtuniku 12. jaanuaril 2017 kuulutatud otsuse peale, mis puudutab ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete määramiseks pädeva riigisisese kohtu kindlaksmääramist ühenduse disainilahenduste valdkonnas.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Määruse nr 6/2002 IX jaotis „Ühenduse disainilahendustega seotud kohtuasjade kohtualluvus ja menetlusnormid“ sisaldab 2. jagu „Vaidlused ühenduse disainilahenduste õiguste rikkumise ja kehtivuse üle“, kuhu kuuluvad asjaomase määruse artiklid 80–92.

4 Määruse nr 6/2002 artikli 80 „Ühenduse disainilahenduste kohtud“ lõikes 1 on sätestatud:

„Liikmesriigid määravad oma territooriumil võimalikult väikese arvu siseriiklikke esimese ja teise astme kohtuid (ühenduse disainilahenduste kohtud), kes täidavad neile käesoleva määrusega pandud ülesandeid.“

5 Määruse artiklis 81 „Õiguste rikkumise ja kehtivuse asjade kohtualluvus“ on sätestatud:

„Ühenduse disainilahenduste kohtute ainupädevusse kuuluvad:

a) hagid seoses ühenduse disainilahenduste õiguste rikkumisega ja, kui need on siseriiklike õigusaktidega lubatud, hagid seoses õiguste rikkumise ohuga;

b) hagid tuvastamaks, et ühenduse disainilahenduse õigusi ei ole rikutud, kui need on siseriiklike õigusaktidega lubatud;

c) ühenduse registreerimata disainilahenduse kehtetuks tunnistamise hagid;

d) vastuhagid punkti a kohaste hagidega seotud ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistamiseks.“

6 Määruse artiklis 90 „Ajutised meetmed, sealhulgas kaitsemeetmed“ on sätestatud:

„1. Liikmesriikide kohtutelt, sealhulgas ühenduse disainilahenduste kohtutelt, võib taotleda ühenduse disainilahendusega seotud meetmete, sealhulgas ajutiste meetmete võtmist, mis on selle riigi õigusaktidega ette nähtud siseriiklike disainilahenduste puhul, isegi juhul, kui käesoleva määruse kohaselt on asja sisuline arutamine teise liikmesriigi ühenduse disainilahenduste kohtu pädevuses.

[…]

3. Artikli 82 lõigete 1, 2, 3 või 4 kohaselt pädev ühenduse disainilahenduste kohus on pädev võtma ajutisi, sealhulgas kaitsemeetmeid, mis on kohaldatavad kõikide liikmesriikide territooriumil, kui täidetud on kohtualluvuse ja kohtuotsuste tunnustamise konventsiooni III jaotise kohaselt tunnustamiseks ja täitmiseks vajalikud menetlused. Teistel kohtutel sellist pädevust ei ole.“

Madalmaade õigus

7 Madalmaades 4. novembril 2004 vastu võetud Euroopa Liidu Nõukogu määruse ühenduse disainilahenduse kohta rakendamise ja ühenduse disainilahenduste kohtu nimetamise seaduse (wet tot uitvoering van de verordening van de Raad van de Europese Unie betreffende Gemeenschapsmodellen houdende aanwijzing van de rechtbank voor het Gemeenschapsmodel (Uitvoeringswet EG-verordening betreffende Gemeenschapsmodellen); *Stb*. 2004, nr 573, edaspidi „4. novembri 2004. aasta seadus“) artiklis 3 on sätestatud:

„Kõik määruse [nr 6/2002] artiklis 81 viidatud hagid on esimeses astmes Rechtbank Den Haagi (Haagi esimese astme kohus) ainupädevuses ja ajutiste meetmete kohaldamise menetluses selle kohtu ajutisi meetmeid kohaldava kohtuniku ainupädevuses.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

8 Spin Master Ltd. on äriühing, mille asukoht on Toronto (Kanada) ja kes tegutseb mänguasjade sektoris. Ta turustab kaubamärgi Bunchems all mängu, mis koosneb kaheksas värvitoonis väikestest plastpallidest, mis kinnituvad üksteise külge. Need pallid võimaldavad tänu nende eri vormile ehitada igasuguseid kujusid ja kujundeid.

9 Spin Master registreeris 16. jaanuaril 2015 selle mängu enda nimel ühenduse disainilahendusena numbriga 002614669-0002.

10 High5 Products BV on Waalwijkis (Madalmaad) asuv äriühing, kes turustab nimetuse „Linkeez“ all mängu, mis koosneb samuti kaheksas värvitoonis väikestest plastpallidest, mis kinnituvad üksteise külge.

11 Spin Master nõudis 18. novembri 2016. aasta kirjas, et High5 Products lõpetaks eespool mainitud ühenduse disainilahenduse õiguste rikkumise.

12 Kuna High5 Products seda nõuet ei täitnud, esitas Spin Master Rechtbank Amsterdami (Amsterdami esimese astme kohus) ajutisi meetmeid kohaldavale kohtunikule ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, nõudes, et High5 Productsil keelataks mängu turustamine.

13 Rechtbank Amsterdami (Amsterdami esimese astme kohus) ajutisi meetmeid kohaldav kohtunik otsustas 12. jaanuari 2017. aasta kohtulahendis seoses tema suhtes esitatud pädevuse puudumise vastuväitega, et tal on pädevus lahendada talle esitatud ajutiste meetmete kohaldamise taotlus. Siinkohal tugines ta asjaolule, et esiteks on Madalmaade õiguse kohaselt talle antud pädevus lahendada sama laadi taotlusi, mis põhinevad Beneluxi disainilahendusel, ning teiseks ei tähenda 4. novembri 2004. aasta seaduse artikkel 3 seda, et tal ei ole pädevust ajutiste meetmete kohaldamise menetluses, milles on esitatud Madalmaade territooriumiga piirduva keelu taotlus, nagu on tegemist talle esitatud taotluse puhul.

14 Peaprokurör esitas 31. augustil 2018 selle kohtuotsuse peale Hoge Raad der Nederlandenile (Madalmaade kõrgeim kohus) kassatsioonkaebuse, kuna tema arvates on rechtbank Den Haagi (Haagi esimese astme kohus, Madalmaad) ajutisi meetmeid kohaldaval kohtunikul kui määruse nr 6/2002 artikli 80 lõike 1 alusel määratud kohtul ainupädevus ühenduse disainilahenduste valdkonnas, kaasa arvatud seoses ajutiste meetmete ja kaitsemeetmetega.

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et talle esitatud küsimus seisneb selles, kas määruse nr 6/2002 artikli 90 lõikega 1 on vastuolus see, kui liikmesriigi õigusaktid näevad ette, et selle määruse artikli 80 lõike 1 alusel ette nähtud ainupädevus kehtib ka ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete suhtes artikli 90 lõike 1 tähenduses.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab asjaolu, et 4. novembri 2004. aasta seaduse artikli 3 vastuvõtmisega soovis Madalmaade seadusandja kasutada ära rechtbank Den Haagi (Haagi esimese astme kohus) ja Gerechtshof Den Haagi (Haagi apellatsioonikohus, Madalmaad) oskusteavet intellektuaalomandi valdkonnas. Ta märgib, et määruse nr 6/2002 artikli 80 lõikes 1 sätestatud kohtute ainupädevusele seoses ajutiste meetmete ja kaitsemeetmetega on kohtupraktikas ja õiguskirjanduses antud lahknevaid hinnanguid, sealhulgas muudes liikmesriikides kui Madalmaade Kuningriik.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud küsimus, kuidas tuleb tõlgendada määruse nr 6/2002 artikli 90 lõiget 1. Esimese tõlgenduse kohaselt on liidu seadusandja seeläbi kehtestanud imperatiivset laadi erandi selles määruses mujal väljendatud tahtest edendada kohtunike spetsialiseerumist, mille tulemusel ei ole liikmesriigid vabad andma ühenduse disainilahenduste kohtutele ainupädevust kõigi disainilahenduste valdkonnas esitatud ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete kohaldamise taotluste lahendamiseks. Teise tõlgenduse kohaselt soovis liidu seadusandja üksnes lubada liikmesriikidel näha oma riigisiseses õiguses ette, et selliste taotluste lahendamise pädevus on ka teistel kohtutel, kes on pädevad nimetatud meetmeid võtma riigisiseseid disainilahendusi käsitlevates kohtuasjades.

18 Ta on pidanud silmas ka seda, et kuna määruse nr 6/2002 artikkel 81 sätestab imperatiivselt ühenduse disainilahenduste kohtute riigisisese pädevuse nende hagide osas, mida see artikkel käsitleb, siis kohaldatakse artiklit 90 üksnes muud laadi ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete suhtes.

19 Lõpetuseks täpsustab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kohtuotsuse tühistamine, mille peale on peaprokurör õiguspärasuse huvides esitanud kassatsioonkaebuse, ei mõjuta kohtuotsuse esemeks oleva asja poolte õiguslikku olukorda, kuna sel juhul puudutab vaidlus ainult paljudes kohtuasjades tõstatatud õigusküsimust, millele on antud eri hinnanguid.

20 Neil asjaoludel otsustas Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaade kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse (EÜ) […] nr 6/2002 […] artikli 90 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see näeb ette, et ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete võtmise pädevus antakse kohustuslikult liikmesriigi kõikidele viidatud sättes nimetatud kohtutele, või et sellega on liikmesriikidel lubatud niisuguste meetmete võtmise pädevuse reguleerimiseks täielikult või osaliselt määrata see pädevus ainult kohtutele, mis on vastavalt määruse ühenduse disainilahenduse kohta artikli 80 lõikele 1 määratud ühenduse disainilahenduste (esimese ja teise astme) kohtuteks?“

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kassatsioonkaebuse esitamine õiguspärasuse huvides kuulub peaprokuröri ainupädevusse ja selle eesmärk on tühistada kohtuotsus pärast seda, kui poolte kasutada olevad edasikaebevõimalused on aegunud. Kui selline kassatsioonkaebus rahuldatakse, tühistatakse kõnealune kohtuotsus, ilma et *inter partes* olukorras toimuks muudatusi.

22 Madalmaade valitsus märgib, et eelotsusetaotlus on vastuvõetav, kuna eelotsusetaotluse esitanud kohus on kohustatud tegema otsuse peaprokuröri poolt õiguspärasuse huvides esitatud kassatsioonkaebuse kohta, mis kujutab endast siseriiklikul tasandil õiguse ühetaolisust ja arengut tagavat õiguskaitsevahendit.

23 Tuleb meenutada, et kuigi väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei seo ELTL artikkel 267 Euroopa Kohtu poole pöördumise õigust sellega, kas liikmesriigi kohtus pooleliolev menetlus, mille raames eelotsuse küsimus esitatakse, on võistlev menetlus, võivad liikmesriigi kohtud Euroopa Kohtusse pöörduda vaid juhul, kui tegemist on poolelioleva vaidlusega ja kui see kohus peab vastava menetluse

raames tegema kohtuotsuse jõudu omava lahendi (25. juuni 2009. aasta kohtuotsus Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, punktid 33 ja 34, ning 16. juuni 2016. aasta kohtuotsus Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, punkt 24).

24 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 33 välja tõi, on siinkohal oluline üksnes see, kas kohus, kes Euroopa Kohtult abi palub, täidab kohtu ülesandeid ja leiab, et otsuse tegemiseks on vaja liidu õiguse tõlgendamist. Asjaolu, et eelotsusetaotluse aluseks oleva vaidluse poolte olukorda ei saa selle tulemusel enam muuta, ei mõjuta nimetatud kaalutlusi, vaid need puudutavad eelotsusetaotluse esitanud kohtu täidetavate ülesannete laadi.

25 Lisaks tuleb meenutada, et kuna mõiste „otsuse tegemine“ ELTL artikli 267 teise lõigu tähenduses hõlmab kogu menetlust, mille tulemusel teeb eelotsusetaotluse esitanud kohus otsuse, tuleb neid sõnu tõlgendada laialt, et vältida seda, et paljusid menetlusküsimusi käsitatakse vastuvõetamatuna ja sellisena, mida Euroopa Kohus ei saa tõlgendada, ja et Euroopa Kohtul oleks võimalik tõlgendada kõiki liidu õiguse menetlusnorme, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kohaldama (vt selle kohta 11. juuni 2015. aasta kohtuotsus Fahnenbrock jt, C-226/13, C-245/13, C-247/13 ja C-578/13, EU:C:2015:383, punkt 30, ning 16. juuni 2016. aasta kohtuotsus Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, punkt 28).

26 Eeltoodust tuleneb, et kui kohus, kelle otsuste peale ei saa ELTL artikli 267 tähenduses edasi kaevata, kahtleb liidu õiguse tõlgenduses õiguspärasuse huvides esitatud kassatsioonkaebuse menetluse raames, siis on ta kohustatud esitama Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse, vaatamata sellele, et Euroopa Kohtu poolt eelotsusetaotluse kohta tehtud otsuse tulemusel ei muutu olukord *inter partes*.

27 Seetõttu on eelotsusetaotlus vastuvõetav.

Eelotsuse küsimuse analüüs

28 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub sisuliselt selgitada, kas määruse nr 6/2002 artikli 90 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see näeb ette, et liikmesriikide kohtud, kes on pädevad määrama ajutisi meetmeid ja kaitsemeetmeid seoses riigisisese disainilahendusega, on samuti pädevad määrama selliseid meetmeid seoses ühenduse disainilahendusega või nii, et täielikult või osaliselt jääb liikmesriikide otsustada, kas anda selline ainupädevus ainult ühenduse disainilahenduste kohtutena kindlaks määratud kohtutele.

29 Määruse nr 6/2002 artikli 90 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriikide kohtutelt, sealhulgas ühenduse disainilahenduste kohtutelt võib taotleda ühenduse disainilahendusega seotud ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete võtmist, mis on selle riigi õigusaktidega ette nähtud riigisiseste disainilahenduste puhul, isegi juhul, kui selle määruse kohaselt on asja sisuline arutamine teise liikmesriigi ühenduse disainilahenduste kohtu pädevuses.

30 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimus puudutab eelkõige selle sätte esimest osa, see tähendab nende kohtute kindlaksmääramist, kes on igas liikmesriigis pädevad määrama ühenduse disainilahenduse suhtes ajutisi meetmeid ja kaitsemeetmeid.

31 Meenutagem, et liidu õiguse sätte tõlgendamisel ei tule arvestada mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka selle konteksti ning eesmärke, mida taotleb õigusakt, mille osa see säte on (22. juuni 2016. aasta kohtuotsus Thomas Philipps, C-419/15, EU:C:2016:468, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Määruse nr 6/2002 artikli 90 lõike 1 sõnastusest tuleneb, et õigussubjekt võib paluda ühenduse disainilahenduse kohta ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete võtmist mitte üksnes selle liikmesriigi ühenduse disainilahenduste kohtult, vaid igalt vastava liikmesriigi kohtult, kes on pädev võtma selliseid meetmeid riigisiseste disainilahenduste suhtes. Nagu kohtujurist on oma ettepaneku punktis 41 märkinud, kinnitab väljend „sealhulgas“, et tegemist ei pea olema just spetsialiseerunud kohtuga.

33 Seda järeldust ei sea kahtluse alla sõna „võib“ kasutamine määruse nr 6/2002 artikli 90 lõikes 1. Selle sõna kasutamist ei saa käsitada nii, et säte annab liikmesriikidele ühenduse disainilahendust puudutavas osas ajutiste meetmete ja kaitsemeetmetega seoses pädevuse kindlaksmääramisel kaalutlusõiguse. Nimelt, nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 66, puudutab sõna „võib“ üksnes õigussubjekte, kes soovivad pöörduda kohtusse, et viimane teeks lahendi mõne määruse nr 6/2002 artiklis 81 sätestatud hagiga seotud ajutise meetme või kaitsemeetme kohta.

34 Lisaks, kui Madalmaade valitsus väidab, et see säte ei reguleeri liikmesriigi kohtute riigisisest pädevust, vaid täpsustab ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete valdkonnas rahvusvahelise kohtualluvuse eeskirju, siis näitab selle sätte kui terviku tõlgendamine, et selline ulatus võib olla ainult sätte teisel osal, mille kohta ei ole eelotsusetaotluse esitanud kohus küsimust kui sellist esitatud, see aga ei mõjuta igas liikmesriigis ühenduse disainilahenduse suhtes ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete määramisel pädeva kohtu kindlaksmääramise küsimust.

35 Vastupidi selle valitsuse väidetele toetab käesoleva kohtuotsuse punktis 32 tehtud järeldust ka määruse nr 6/2002 artikli 90 lõike 1 kontekst.

36 Siinkohal olgu märgitud, et kõnealune säte kuulub määruse IX jaotisesse „Ühenduse disainilahendustega seotud kohtuasjade kohtualluvus ja menetlusnormid“. Täpsemalt on see välja toodud selle jaotise 2. jaos „Vaidlused ühenduse disainilahenduste õiguste rikkumise ja kehtivuse üle“, mis hõlmab määruse artikleid 80–92.

37 Määruse nr 6/2002 üldisest ülesehitusest tuleneb aga, et nimetatud 2. jaos esitatud sätted sisaldavad kohtualluvuse erinorme seoses ühenduse disainilahenduste õiguste rikkumise ja kehtetuks tunnistamise hagidega. Need erinormid eristuvad ka pädevuse eeskirjadest, mis kehtivad ühenduse disainilahendustega seotud vaidluste suhtes, mis ei käsitle nimetatud määruse IX jaotise 3. jaos sätestatud õiguste rikkumise ja kehtetuks tunnistamise hagisid.

38 Järelikult puudutavad vastupidi Madalmaade valitsuse väidetele määruse nr 6/2002 artikli 90 lõikes 1 nimetatud ajutised meetmed ja kaitsemeetmed seoses ühenduse disainilahendusega esiteks selle määruse artiklis 81 nimetatud õiguste rikkumise ja kehtetuks tunnistamise hagisid, ja teiseks võivad neid meetmeid määrata liikmesriigi kohtud, kes on pädevad võtma vastavaid meetmeid riigisiseste disainilahenduste suhtes.

39 Sellega seoses ei saa määruse nr 6/2002 artikli 90 lõike 1 ulatus olla erinev määruse IX jaotise 2. jao teiste sätete ulatusest, kuna nimetatud määruse artikli 90 lõikes 1 nagu ka artiklites 82–89 viidatakse selle määruse artiklis 81 nimetatud meetmetele, nagu rõhutab kohtujurist oma ettepaneku punktis 50.

40 Artikli 90 lõike 1 selline tõlgendus vastab ka määruse nr 6/2002 eesmärkidele. Liidu seadusandja on igas liikmesriigis ühenduse disainilahenduste kohtu määramist ette nähes soovinud tõepoolest, et ühenduse disainilahenduste valdkonnas pädevad kohtud spetsialiseeruksid, et aidata edendada ühenduse disainilahenduste kehtivuse tingimuste ühtset tõlgendamist, nagu on märgitud määruse põhjenduses 28.

41 Kuigi selle ühetaolise tõlgendamise eesmärgi järgimine on täiesti põhjendatud kohtumenetluste puhul, mis puudutavad õiguste rikkumise ja kehtetuks tunnistamise hagisid, on liidu seadusandja määruse nr 6/2002 põhjenduses 29 samuti märkinud, et disainilahendusest tulenevate õiguste kasutamine peab

olema tõhusalt tagatud kogu liidu territooriumil. Seetõttu oli põhjendatud ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete kohaldamise taotluse puhul, mis puudutavad õiguste rikkumist või kehtetuks tunnistamist, eelistada spetsialiseerumise eesmärgile hoopis läheduse ja tõhususe nõudeid.

42 Kui nimetatud meetmete võtmise pädevus antakse liikmesriigi mis tahes kohtule, kes on pädev võtma samalaadseid meetmeid riigisiseste disainilahenduste suhtes, võib seega kiiresti ja tõhusalt lõpetada ühenduse disainilahenduse omaniku õigusi rikkuvad toimingud.

43 Lisaks on selliste ajutiste meetmete ja kaitsemeetmete mõju oma olemuselt ajaliselt piiratud ja nende määramine valdkonnas pädeva kohtu poolt ei mõjuta õiguste rikkumise või kehtetuks tunnistamise hagi sisulise menetlemise tulemust, mis kuulub ühenduse disainilahenduste kohtu ainupädevusse.

44 Kõigest eelnevast tuleneb, et määruse nr 6/2002 artikli 90 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see näeb ette, et liikmesriikide kohtud, kes on pädevad määrama ajutisi meetmeid ja kaitsemeetmeid seoses riigisisese disainilahendusega, on samuti pädevad määrama selliseid meetmeid seoses ühenduse disainilahendusega.

Kohtukulud

45 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta artikli 90 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see näeb ette, et liikmesriikide kohtud, kes on pädevad määrama ajutisi meetmeid ja kaitsemeetmeid seoses riigisisese disainilahendusega, on samuti pädevad määrama selliseid meetmeid seoses ühenduse disainilahendusega.

Allkirjad